

prima instanță: M. Chiperi
instanța de apel: M. Guzun, L. Pruteanu, I. Cotruță

dosarul nr. 2rac-201/18

DECIZIE

25 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic
Nicolae Craiu
Ala Cobăneanu

examinând recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, reprezentată de avocatul Liliana Leanca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Crislidor”, succesor în drepturi procedurale Societatea cu Răspundere Limitată „Micodor Com” împotriva Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve Anenii Noi” cu privire la încasarea datoriei

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017, prin care a fost admisă cererea de apel declarată de Societatea cu Răspundere Limitată „Micodor Com”, casată integral hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 13 martie 2017 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea

constată:

La 6 septembrie 2010, SRL „Crislidor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 1 martie 2008, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a acumulat față de SRL „Afriso Grup” datoria în sumă de 254466,76 lei, formată pe parcursul relațiilor contractuale de lungă durată.

Astfel, la 23 iunie 2006, între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și ÎI „G. Baci” a fost încheiat contractul de societate civilă în baza căruia:

la 27 iunie 2006, ÎI „G. Baci” a achitat în avans SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” suma de 10000 lei pentru servicii de prelucrare;

la 01 august 2006, ÎI „G. Baci” a livrat SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” capace și borcane în sumă de 42749,10 lei;

la 01 august 2006, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a livrat ÎI „G. Baci” servicii de prelucrare în sumă de 101194,08 lei;

la 01 august 2006, ÎI „G. Baci” a livrat SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” mazăre în sumă totală de 48444,98 lei;

la 07 august 2006, ÎI „G. Baci” a înaintat SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” factura privind restituirea sumei de 2251,44 lei diferența de preț la marfa livrată;

la 31 august 2006, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a livrat ÎI „G. Baci” capace în sumă de 2251,44 lei.

La 17 august 2006, ÎI „G. Baci” a fost reorganizată în SRL „Afriso Grup”, preluând toate drepturile și obligațiunile anterioare, astfel continuând și relațiile contractuale cu SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”.

Drept urmare, la 22 septembrie 2006, SRL „Afriso Grup” a livrat SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” etichete în sumă de 1500 lei;

la 24 octombrie 2006, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a livrat SRL „Afriso Grup” castraveți conservați în sumă de 97600 lei;

la 25 octombrie 2006, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a livrat SRL „Afriso Grup” castraveți conservați în sumă de 97360 lei;

la 25 octombrie 2006, SRL „Afriso Grup” a preluat datoria SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” față de SRL „Ambas Fer” în sumă de 4466 lei;

la 26 octombrie 2006, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a livrat SRL „Afriso Grup” castraveți conservați în sumă de 16880 lei;

la 26 septembrie 2007, SRL „Afriso Grup” a restituit SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” marfa în sumă de 144420 lei;

la 17 ianuarie 2008, SRL „Afriso Grup” a livrat SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” miez de nucă în sumă de 2114040 lei.

Menționează că potrivit contractului de comision din 18 ianuarie 2008, SRL „Afriso Grup” și-a asumat obligația de a găsi potențialul cumpărător.

Menționează că SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” datorează SRL „Afriso Grup” pentru serviciile de comision prestate suma de 3592,66 lei.

Relatează că la 4 februarie 2008 și 11 februarie 2008, între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup” au fost semnate actele de îndeplinire a lucrărilor, potrivit cărora se confirmă livrarea miezului de nucă și primirea sumei de 1796330,90 lei pe contul SRL „Afriso Grup”, care a fost responsabil financiar pentru efectuarea tranzacției.

Sușine că din momentul livrării și până la achitarea de către cumpărător a costului mărfii a fost formată diferența de curs la suma mărfii livrate în sumă de 5381 lei.

La 29 februarie 2008, între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup” a fost semnat acordul de stingere a datoriilor prin compensare în sumă de 1801711,90 lei, datoria rămasă fiind de 254466,76 lei.

Având în vedere prevederile art. 619 Cod civil, relevă că de la data scadenței – 1 martie 2008 a trecut o perioadă de 29 luni, timp pentru care urmează a fi

calculată dobânda de întârziere la suma rămasă de 254466,76 lei, care la caz constituie 111466,86 lei.

Notează că la 2 octombrie 2009, potrivit contractului de cesiune a creanței nr. 02/10 încheiat între SRL „Afriso Grup” și SRL „Afriso Grup Com” a fost cesionată creanța în sumă de 254466,76 lei noului creditor - SRL „Afriso Grup Com”. Debitorul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a fost înștiințat prin notificarea din 8 octombrie 2009 despre cesiunea creanței efectuată, fapt confirmat prin avizul recepționat.

Evidențiază că la 3 august 2010, potrivit contractului de cesiune a creanței nr. ACF-03/08 încheiat între SRL „Afriso Grup Com” și SRL „Crislidor” a fost cesionată creanța în sumă de 254466,76 lei noului creditor - SRL „Crislidor”. Debitorul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a fost înștiințat prin notificarea din 4 august 2010 despre cesiunea creanței efectuată, fapt confirmat prin avizul recepționat.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 512 alin. (1), art. 557, 558, 619, 867 alin. (1), 871 alin. (1) Cod civil, art. 86, 174, 175, 166, 167 CPC.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea din contul pârâtului SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în beneficiul SRL „Crislidor” a datoriei în mărime de 254466,76 lei și a dobânzii de întârziere pentru nerestituirea datoriei în termen care constituie 111466,86 lei, în total 365933,62 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 16 noiembrie 2010, a fost admisă integral acțiunea și încasat din contul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în beneficiul SRL „Crislidor” datoria în sumă de 254466,76 lei, dobânda de întârziere în sumă de 111466,86 lei și taxa de stat în sumă de 10978 lei.

A fost încasat de la SRL „Crislidor” în beneficiul bugetului de stat taxa de stat în sumă de 9978 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 21 ianuarie 2014 a fost admisă cererea SRL „Crislidor”, a fost înlocuit creditorul SRL „Crislidor” în titlul executoriu nr. 2e-11518/10 din 16 noiembrie 2010 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție, cu succesul lui în drepturi SRL „Micodor Com”.

A fost eliberat titlul executoriu nr. 2e-11518/10 din 16 noiembrie 2010 emis de Judecătoria Economică de Circumscripție, privind încasarea din contul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în beneficiul SRL „Micodor Com” datoria în sumă de 254466,76 lei, dobânda de întârziere în sumă de 111466,86 lei și taxa de stat în sumă de 10978 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bender din 17 iunie 2014, a fost admis apelul declarat de SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, casată hotărârea Judecătoriei Economice de Circumscripție din 16 noiembrie 2010 și încheierea Judecătoriei Comerciale de Circumscripție din 21 ianuarie 2014, cu restituirea cauzei spre rejudecare la Judecătoria Anenii Noi, conform competenței jurisdicționale.

A fost încasată taxa de stat pentru apel de la SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în sumă de 8233,50 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi din 3 decembrie 2014, a fost admis demersul înaintat de avocatul Alina Șavga, înlocuit reclamantul SRL „Crislidor” cu succesorul lui în drepturi procedurale SRL „Micodor Com”.

Prin hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 13 martie 2017, a fost respinsă acțiunea ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017, a fost admisă cererea de apel declarată de SRL „Micodor Com”, casată integral hotărârea Judecătoriei Anenii Noi din 13 martie 2017 și emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea.

A fost încasat de la SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în beneficiul SRL „Micodor Com” datoria în valoare de 254466,76 lei, dobânda de întârziere în valoare de 111466,86 lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii în prima instanță în valoare de 1000 lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în apel în valoare de 8233,50 lei și la buget taxa de stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în valoare de 9978 lei.

La 27 martie 2018, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, reprezentată de avocatul Liliana Leanca a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei recurate și menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului a invocat că decizia instanței de apel este una nemotivată, iar concluziile acesteia sunt expuse într-o formă evazivă, incertă, neavând putere de convingere, fără a fi dată o apreciere cuvenită pretențiilor formulate în prezentul litigiu în raport cu materialul probator precum și cu normele de drept ce reglementează acest aspect.

Evidențiază că instanța de apel incorect a stabilit faptul că SRL „Micodor Com” a fost în imposibilitate de a prezenta înscrisuri în original anexate la acțiune din motivul că toate actele contabile deținute de SRL „Crislidor” au fost arhivate sau nimicite.

Având în vedere prevederile art. 556 alin. (3) Cod civil, remarcă că instanța de judecată a interpretat eronat constatarea circumstanței menționate.

Susține că nu are un suport probatoriu constatarea instanței de apel în sensul că actele contabile deținute de SRL „Crislidor” au fost arhivate sau nimicite.

Notează că actele anexate la materialele dosarului, precum ar fi contractul de vânzare - cumpărare nr. 15/01 din 15 ianuarie 2015, anexa nr. 1 la contractul de vânzare - cumpărare, contractul de comisii din 17 ianuarie 2008, acordul suplimentar nr. 1 din 18 ianuarie 2008 la contractul din 17 ianuarie 2008, acordul suplimentar nr. 2 din 18 ianuarie 2008 la contractul din 17 ianuarie 2008 și chipurile ar fi semnate de directorul Ilie Șveț, nu pot constitui ca probe la caz, deoarece la acel moment, Ilie Șveț nu activa la SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, fapt ce se confirmă prin înscrisul de la Camera Înregistrării de Stat anexat la materialele dosarului, în care se menționează că pe perioada 15 noiembrie 2006 -

20 martie 2008, administratorul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” era Ivan Bahov .

Remarcă că Ilie Şveţ din 19 februarie 2008 exercita funcţia de primar interimar al satului Chirca raionul Anenii Noi şi niciodată nu a exercitat funcţia de director al SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” şi nici nu a avut careva împuterniciri de la directorul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”.

Din acestea considerente, reiterează că actele anexate în copii care ar fi fost semnate de directorul Ilie Şveţ sunt lovite de nulitate absolută.

Cu referire la prevederile art. 62 Cod civil, indică că instanţa de fond corect a stabilit că persoana juridică îşi exercita activitatea prin administrator care prin lege sau prin actul de constituire este desemnat să acţioneze în raporturile cu terţii individual sau colectiv, în numele şi prin seama persoanei juridice.

Remarcă că instanţa de apel nu a motivat legalitatea contractelor din 04 februarie 2008 şi 11 februarie 2008, anexate în copii şi lovite de nulitate absolută.

Consideră că instanţa de apel a dat o apreciere greşită înscrisului parvenit de la Inspectoratul Fiscal de Stat Anenii Noi cu privire la atribuirea codului fiscal care, după cum s-a constatat, a fost semnat de directorul Ilie Şveţ, ori acest înscris nu este echivalent confirmării împuternicirilor deţinute de Ilie Şveţ, în acest sens, în cazul în care cererea de atribuire a codului fiscal la care face referire instanţa de apel este datată cu 7 februarie 2008, adică după semnarea şi executarea contractelor de vânzare - cumpărare a miezului de nucă din 15 ianuarie 2008, contractului de comisie din 17 ianuarie 2008 semnate precum că din numele SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”.

Mai mult ca atât, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” deţine codul fiscal încă de la data înregistrării din 28 noiembrie 1994, fapt confirmat prin răspunsul Camerii Înregistrării de Stat nr. 813 din 22 noiembrie 2013 şi însuşi prin cererea de atribuire a codului fiscal nr. 346 din 7 februarie 2008 (la care face referire Curtea de Apel Chişinău), unde în capitolul 2 pct. 2.1 se indică codul fiscal care îl deţine întreprinderea la data depunerii acestei cereri, iar în capitolul 3 pct. 3.1 se indică acelaşi cod fiscal.

Astfel, prin înscrisurile date se demonstrează acel fapt că SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” nu a avut necesitate de atribuire a codului fiscal în anul 2008 şi ca urmare, nu a împuternicit pe nimeni, inclusiv pe Ilie Şveţ de a depune cereri la IFS Anenii Noi.

Concluzionează că instanţa de apel a dat o apreciere arbitrară probelor şi s-a bazat doar pe probe inadmisibile, considerând un fapt dovedit, numai prin copia de pe document, rămânând imposibilă determinarea prin intermediul altor probe a adevăratului cuprins al originalului. Totodată, instanţa de apel nu a reflectat motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe şi respingerea altora.

La 22 mai 2018, SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, reprezentată de avocatul Liliana Leanca a depus cerere de recurs suplimentară, solicitând admiterea acesteia, casarea deciziei instanţei de apel şi menţinerea hotărârii primei instanţe.

În motivarea recursului suplimentar a invocat că instanța de apel s-a pronunțat superficial asupra motivelor de fapt și de drept, fără a intra în esența materialelor dosarului civil.

Consideră că instanța de apel urma să se conducă de principiile legale de apreciere a probelor, inclusiv de criteriile individuale și sistemice ale aprecierii lor.

Remarcă că SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” nu recunoaște contractele fotocopii prezentate de intimat, iar instanța de apel incorect a stabilit că contractele în original au fost distruse.

Având în vedere prevederile art. 138 alin. (1) CPC, afirmă că actele menționate nu pot fi considerate ca înregistrări oficiale.

Sușine că din decizia contestată nu rezultă că instanța de apel a cercetat probele exhaustiv cu indicarea motivelor care au stat la casarea hotărârii instanței de fond.

La 31 mai 2018, SRL „Micodor Com” a depus referință, prin care a solicitat de a declara recursul depus de SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 ianuarie 2018, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire (f. d. 89 vol. II), însă careva date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la materialele dosarului lipsesc.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 martie 2018, în termenul legal.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu temeiurile recursului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și a remite cauza spre rejudecare în instanța de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

După cum rezultă din materialele cauzei, SRL „Crislidor” înaintând acțiunea împotriva SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, a solicitat încasarea din contul pârâtului SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în beneficiul SRL „Crislidor” a datoriei în mărime de 254466,76 lei și a dobânzii de întârziere pentru nerestituirea datoriei în termen care constituie 111466,86 lei, în total 365933,62 lei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.

Este cert și faptul că prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi din 3 decembrie 2014, a fost admis demersul înaintat de avocatul Alina Șavga și

înlocuit reclamantul SRL „Crislidor” cu succesorul lui în drepturi procedurale SRL „Micodor Com”.

Fiind investită cu judecarea cauzei, prima instanță prin hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 13 martie 2017, a respins acțiunea ca neîntemeiată.

Judecând apelul declarat de către SRL „Micodor Com”, instanța de apel prin decizia din 5 decembrie 2017, a admis apelul declarat de către SRL „Micodor Com” și casând integral hotărârea Judecătorei Anenii Noi din 13 martie 2017, a emis o nouă hotărâre, prin care a fost admisă acțiunea. A fost încasat de la SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în beneficiul SRL „Micodor Com” datoria în valoare de 254466,76 lei, dobânda de întârziere în valoare de 111466,86 lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat la depunerea cererii în prima instanță în valoare de 1000 lei, cheltuielile legate de achitarea taxei de stat în apel în valoare de 8233,50 lei și la buget taxa de stat neachitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în valoare de 9978 lei.

În susținerea concluziei sale, instanța de apel a reținut că între SRL „Afriso Grup” și SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, a fost încheiat contractul, în baza căruia SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a cumulat o datorie în sumă de 254466,76 lei.

La fel, a constatat instanța de apel că la 4 februarie 2008 și 11 februarie 2008 între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup” au fost semnate actele de îndeplinire a lucrărilor, conform cărora se confirmă livrarea miezului de nucă și primirea sumei de 1796330,90 lei la contul SRL „Afriso Grup”.

A apreciat instanța de apel că din momentul livrării și până la achitarea de către cumpărător s-a format diferența de curs la suma marfei livrate în sumă de 5381 lei.

A mai stabilit instanța de apel că la 29 februarie 2008, între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup” a fost semnat acordul de stingere a datorilor prin compensare în sumă de 1801711,90 lei, datoria restantă constituind suma de 254466,76 lei.

Iar prin contractul de cesiune a creanței nr. 02/10 din 2 octombrie 2009 încheiat între SRL „Afriso Grup” și SRL „Afriso Grup Com”, a fost cesionată creanța în sumă de 254466,76 lei a SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” noului creditor SRL „Afriso Grup Com”, prin contractul de cesiunea a creanței nr. ACF-03/08 din 3 august 2010 încheiat între SRL „Afriso Grup Com” și SRL „Crislidor” a fost cesionată creanța SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în sumă de 254466,76 lei, noului creditor SRL „Crislidor” și prin contractul de cesiune din 16 iulie 2012, încheiat între SRL „Crislidor” și SRL „Micodor Com”, datoria SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a fost cesionată creditorului SRL „Micodor Com”.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu prevederile aplicabile la caz și criticile aduse în recurs, instanța de recurs constată că soluția a fost dată de către instanța de apel fără elucidarea pe deplin a circumstanțelor cauzei și fără determinarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele invocate.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) și (2) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege și nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor.

Iar potrivit art. 373 alin. (1) și (2) CPC, *în vigoare la acel moment*, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță; instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanța de apel de către participanții la proces.

Reieșind din limitele judecării apelului consfințite în norma enunțată, instanța de recurs reține că contrar acestor prevederi, instanța de apel judecând apelul a trecut în mod superficial asupra circumstanțelor cauzei, precum și materialului anexat la dosar, fără a examina sub toate aspectele legalitatea și temeinicia hotărârii supuse apelului, în raport cu regulile și legislația în vigoare.

Astfel, instanța de recurs reține că instanța de apel la examinarea cauzei nu a ținut cont de prevederile art. 138 CPC, *în vigoare la acel moment*, care indică expres că înscrisul în instanța de judecată se depune în original sau în copie autenticată în modul stabilit de lege, indicându-se locul de aflare a originalului. Înscrisul se depune în original când, conform legii sau unui alt act normativ, circumstanțele pricinii trebuie confirmate numai cu documente în original sau când copiile de pe documentul prezentat au cuprinsuri contradictorii, precum și în alte cazuri când instanța consideră necesară prezentarea originalului.

Contrar normei citate, din materialul probator al cauzei rezultă, că o parte din înscrisurile care au fost puse la baza emiterii deciziei contestate, și anume contractul de vânzare-cumpărare încheiat între SRL „Afriso Grup” și SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” la 15 ianuarie 2008, contractul de comision din 18 ianuarie 2008 încheiat între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup”, actele de îndeplinire a lucrărilor între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup” din 4 februarie 2008 și 11 februarie 2008, precum și acordul de stingere a datorilor prin compensare încheiat la 29 februarie 2008 între SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” și SRL „Afriso Grup”, care în cauză constituie drept probe de bază, sunt anexate la actele cauzei în xerocopii neautentificate (f. d. 15-17, 18-24, 25-26, 27 vol. I), motiv din care instanța de recurs este în imposibilitate de a se expune asupra autenticității conținutului acestora și de a verifica legalitatea deciziei supuse recursului.

Mai cu seamă se va menționa că din procesul-verbal al ședințelor de judecată nu rezultă că, la caz, au fost cercetate originalele actelor anexate în copii neautentificate, dar care au constituit drept temei de admitere a acțiunii.

În atare situație, având ca bază dispozițiile art. 118 alin. (5) CPC, care acordă instanței judecătorești (judecătorului) dreptul de a propune părților și altor participanți la proces, după caz, să prezinte probe suplimentare și să dovedească faptele ce constituie obiectul probațiunii pentru a se convinge de veridicitatea lor, instanța, întru stabilirea unor fapte, urma să propună părților prezentarea înscrisurilor necesare în original.

Astfel se va menționa că, pe lângă faptul că adoptând decizia contestată, instanța de apel a făcut referire la actele sus enunțate fără a examina originalele sau copiile autentificate, necesitatea examinării acestora în formă autentică este necesară și pentru a da apreciere clară și exhaustivă argumentelor invocate de către reprezentantul SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, care a remarcat în cadrul ședinței primei instanțe că contractul de vânzare-cumpărare nr.15/01 din 15 ianuarie 2008 dintre SRL „Afriso Grup” și SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” este semnat din partea SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, de către *Ilie Șveț*, care la 15 ianuarie 2008 nu a fost administrator, angajat nici reprezentant al SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” (f. d. 34-38 vol. II).

Or, la acest segment instanța de apel într-un mod neînțeles a apreciat că din partea lui *Ilie Șveț* nu a existat niciun impediment legal pentru reprezentarea SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” în perioada ianuarie 2008 – 19 februarie 2008, făcând referire la răspunsurile Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Anenii-Noi nr. 30-2/1-85 din 21 ianuarie 2016 și nr. 30-2/2-203 din 23 februarie 2016 la care a fost anexată copia autenticată a cererii SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” nr. 346 din 7 februarie 2008, contrasemnată de către conducătorul *Ilie Șveț* și contabilul-șef *Svetlana Chiriliuc* privind atribuirea codului fiscal (f. d. 244-250 vol. I).

Și asta deoarece, ajungând la o astfel de concluzie, instanța de apel a trecut cu vederea și nu a supus verificării faptul că tot, prin același răspuns nr. 30-2/2-203 din 23 februarie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat pe raionul Anenii-Noi a informat că conform Registrului de înregistrare a cererilor ale agenților economici pe anul 2008, sub numărul de intrare 849/2 din 7 februarie 2008, a fost înregistrată cererea SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” cu privire la atribuirea codului fiscal, însă fără a fi anexate careva acte sau înscrisuri în acest sens (f. d. 245 vol. I).

Mai mult că cererea cu privire la atribuirea codului fiscal, nu poate fi considerată ca probă justificativă întru confirmarea împrumuturilor lui *Ilie Șveț* de a semna contractul de vânzare-cumpărare nr. 15/01 din 15 ianuarie 2008 din numele SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi”.

Elucidarea aspectului enunțat, este cu atât mai important, cu cât din răspunsul ÎS „Camera Înregistrării de Stat” nr. 813 din 22 noiembrie 2013, rezultă că potrivit datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice și întreprinzătorilor individuali în perioada 15 noiembrie 2006-20 martie 2008, în calitate de administrator al SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a figurat *Ivan Bahov* (f. d. 91 vol. I).

Totodată, despre lipsa de certitudine a concluziei instanței de apel, vorbește și faptul că deși instanța de apel a reținut ca temei de admitere a acțiunii și

informația Inspectoratului Fiscal de Stat pe raionul Anenii Noi despre facturile fiscale TVA primite de către agentul economic SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” pentru luna ianuarie 2018 (f. d. 176 vol. I), aceasta a trecut cu vederea că factura fiscală de livrare SX1677820 din 17 ianuarie 2018 reflectată în declarația privind TVA pe luna ianuarie 2018, a fost anexată la materialele cauzei de asemenea în xerocopie neautenticată (f. d. 30 vol. I), motiv din care instanța de recurs la fel, este în imposibilitate de a se expune asupra autenticității conținutului acesteia.

În speță este neînțeleasă și constatarea instanței de apel, precum că SRL „Micodor Com” a fost în imposibilitate de a prezenta alte înscrisuri noi, decât contractul de cesiune nr. CFM-02-07/12 din 16 iulie 2012, în baza căruia a preluat dreptul de a cere încasarea de la SA „Fabrica de Conserve Anenii Noi” a datoriei în sumă de 254466,76 lei, precum și a dobânzii de întârziere în sumă de 111466,86 lei, or, în anul 2012 reclamantul inițial SRL „Crislidor” a fost lichidat, fapt confirmat prin anunțul din Monitorul Oficial al RM nr. 99-102 (4137-4140) din 25 mai 2012 și nr. 104-108 (4142-4146) din 1 iunie 2012, corespunzător, toate actele contabile deținute de SRL „Crislidor” au fost arhivate/și sau nimicite.

Or, instanța de apel într-un mod incert a invocat că odată cu lichidarea SRL „Crislidor” actele contabile deținute de SRL „Crislidor” au fost arhivate, invocând în același timp și la faptul că acestea ar fi și/sau nimicite, deși la materialele cauzei lipsește o confirmare cu privire la faptul că actele contabile ale SRL „Crislidor” ar fi fost nimicite.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitate să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Față de cele ce preced, având în vedere că eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând cauza, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Fabrica de Conserve Anenii Noi”, reprezentată de avocatul Liliana Leanca.

Se casează integral decizia Curții de Apel Chișinău din 5 decembrie 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Crislidor”, succesori în drepturi procedurale Societatea cu Răspundere Limitată „Micodor Com” împotriva Societății pe Acțiuni „Fabrica de Conserve

Anenii Noi” cu privire la încasarea datoriei, cu remiterea cauzei pentru rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic

Nicolae Craiu

Ala Cobăneanu